

Αρ. Διατ. 189/20

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΡΟΔΟΥ

ΑΒΜ Φ2020/2184

ΔΙΑΤΑΞΗ

(εν μέρει)

ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Ρόδου

Αφού λάβαμε υπ' όψιν την επέχουσα θέση έγκλησης, από 6-6-2020 ένορκη κατάθεση του Ιωάννη ΜΑΝΟΥΣΕΛΗ του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ρόδου, κατά το μέρος αυτής δια του οποίου καταγγέλλεται η διάπραξη του πλημμελήματος της απλής σωματικής βλάβης (αρθ. 308 ΠΚ), πράξη που φέρεται να τελέστηκε την ίδια ημέρα (6-6-2020) στ' Ασγούρου, με δράστη τον εγκαλούμενο Θωμά-Δημήτριο ΣΠΑΝΟ του Χρήστου, κάτοικο Ρόδου, εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 51§2 ΚΠΔ «Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθ. 245 παρ.2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξη που επιδίδεται στον εγκαλούντα». Είναι δε νόμω αβάσιμη -ή κατ' άλλη διατύπωση νόμω αστήρικτη- η έγκληση όταν τα αναφερόμενα σε αυτή πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα, δεν αποτελούν αξιόποινη πράξη ή όταν δεν πληρούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του υπό κρίση εγκλήματος ή όταν υφίσταται λόγος άρσης του αδίκου χαρακτήρα της πράξης ή του καταλογισμού ή υπάρχει λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου, όπως λχ η παρέλευση του

εκάστοτε προβλεπόμενου χρόνου παραγραφής κλπ. (βλ. ενδεικτικά ΔιατΕισΕφΑθ 153/2011 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Μ.Μαργαρίτης, Ερμηνεία Κώδικα Ποινικής Δικονομίας εκδ. 2008 σελ 90, Αργ.Καρράς Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο, 4η εκδ, σελ. 258 και Χαρ.Σεβαστίδης, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ'άρθρο, τόμος Ι σελ 530-531, όπου και περαιτέρω αναφορές σε νομολογία). Ερευνάται επίσης τυχόν ανεπάρκεια των ενδείξεων για την άσκηση ποινικής δίωξης, η οποία θα συντρέχει και στην περίπτωση που κατά την αξιολόγηση των αποδεικτικών μέσων προκύπτουν μεν κάποιες ενδείξεις, ωστόσο, από άλλα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας οι ενδείξεις αυτές αποδυναμώνονται σε βαθμό που να μην στηρίζουν την κατηγορία, οπότε θα πρόκειται για ανεπαρκείς και όχι επαρκείς (σοβαρές) ενδείξεις (βλ ΟΛΑΠ 9/2001 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Στην προκείμενη περίπτωση, ο εγκαλόν Ιωάννης ΜΑΝΟΥΣΣΕΛΗΣ μέμφεται τον εγκαλούμενο Θωμά – Δημήτριο ΣΠΑΝΟ (μεταξύ άλλων και) διότι, σύμφωνα με την έγκληση), ενώ ο εγκαλόν βρισκόταν σε εμπορικό κέντρο ιδιοκτησίας του και καθάριζε το οικοπέδό του από τα χώματα, ο εγκαλούμενος εισήλθε στο χώρο του ως άνω οικοπέδου, πλησίασε τον εγκαλούντα, τον έπιασε από το λαιμό δυνατά και του προκάλεσε «κάποιες εκδορές».

III. Εντούτοις, από το συλλεγέν κατά την προκαταρκτική εξέταση αποδεικτικό υλικό και ιδίως από τις καταθέσεις των μαρτύρων, τις ανωμοτί εξηγήσεις του εγκαλουμένου και τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις τελέσεως του αδικήματος της σωματικής βλάβης. Ειδικότερα, ο εγκαλόν παρότι παρέλαβε σχετική παραγγελία του Α.Τ Ρόδου προς τον Ιατροδικαστή του Γ.Ν Ρόδου προκειμένου να μεταβεί για να λάβει χώρα κλινική εξέτασή του και να διαπιστωθεί αν πράγματι υπέστη εκδορές στην τραχηλική χώρα, εντούτοις, ουδέποτε προσήλθε ενώπιον του ιατροδικαστή προκειμένου να εξεταστεί (όπως προκύπτει από το υπ'άρ. πρωτ. 348/19-6-2020 έγγραφο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας), ούτε, άλλωστε, προσκόμισε κατά την αστυνομική προανάκριση ή την προκαταρκτική εξέταση κάποια σχετική ιατρική βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι πράγματι επήλθαν σωματικές βλάβες (εκδορές). Πέραν αυτού, ακόμη και από τις μαρτυρικές καταθέσεις των προταθέντων από τον ίδιο τον εγκαλούντα μαρτύρων Γ.ΒΟΝΑΚΗ και Μ.ΠΕΛΑΡΔΗ, καίτοι επιβεβαιώνεται ότι έλαβε χώρα επεισόδιο μεταξύ του εγκαλούντος και του εγκαλουμένου διαρκούντος του οποίου ο δεύτερος έπιασε τον πρώτο από το λαιμού,

εντούτοις, ουδείς εκ των μαρτύρων αναφέρει κάτι σχετικό με εκδορές ή άλλες αντικειμενικά διαπιστώσιμες σωματικές βλάβες που να προκλήθηκαν σε βάρος του εγκαλούντος από τον εγκαλούμενο.

Συνακόλουθα, ενόψει της κατά τα ανωτέρω ένδειας αποδεικτικών στοιχείων που να επιβεβαιώνουν τον ισχυρισμό του εγκαλούντος περί πρόκλησης σωματικών βλαβών σε αυτόν, ελλείπουν οι κατά νόμο απαιτούμενες ενδείξεις ενοχής του εγκαλούμενου Θωμά – Δημητρίου ΣΠΑΝΟΥ για το αδίκημα της απλής σωματικής βλάβης και ως εκ τούτου, η προκείμενη έγκληση τυγχάνει εν μέρει απορριπτέα.

IV. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι για τις λοιπές διερευνώμενες πράξεις που φέρεται να διεπράχθησαν από τον εγκαλούμενο σε βάρος του εγκαλούντος, αλλά και σε βάρος των αστυνομικών του Α.Τ Ρόδου που συνέλαβαν τον εγκαλούμενο στο πλαίσιο της αυτόφωρης διαδικασίας, πράξεις για τις οποίες από το συλλεγέν αποδεικτικό υλικό προέκυψαν ενδείξεις ικανές να οδηγήσουν στην κίνηση ποινικής δίωξης για τις πράξεις της απειλής και της απείθειας (333§1 εδ.α', 169 ΠΚ), ασκήθηκε η δέουσα κατά την κρίση μας ποινική δίωξη με την παραπομπή του εγκαλουμένου για να δικαστεί για τις εν λόγω πράξεις ενώπιον του αρμοδίου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου.

V. Δεν πληρούνται, τέλος, οι προϋποθέσεις επιβολής των δικαστικών εξόδων σε βάρος του εγκαλούντος, κατ'εφαρμογή του αρθ. 580§4ΚΠΔ, ενόψει της μερικής μόνο απόρριψης της έγκλησης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

1) Απορρίπτουμε εν μέρει την από 6-6-2020 έγκληση του Ιωάννη ΜΑΝΟΥΣΕΛΗ του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ρόδου, κατά το μέρος αυτής δια του οποίου καταγγέλλεται η διάπραξη του πλημμελήματος της απλής σωματικής βλάβης (αρθ.

308 ΠΚ), πράξη που φέρεται να τελέστηκε την ίδια ημέρα (6-6-2020) στ' Ασγούρου, με δράστη τον εγκαλούμενο Θωμά-Δημήτριο ΣΠΑΝΟ του Χρήστου, κάτοικο Ρόδου.

2) **Απαλλάσσουμε** τον εγκαλούντα από την καταβολή των δικαστικών εξόδων.

3) **Παραγγέλλουμε** την επίδοση της παρούσης στον εγκαλούντα, κατ'αρθ.51 ΚΠΔ.

Ρόδος, 29.10.2020

ο Εισαγγελέας

Λεωνίδας Αθ. Αναγνωστόπουλος

Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών